

Biskop i Nidaros
Herborg Oline Finnset

Visitat Hoeggen, Bratsberg og
Tempe/Leira sokn
2. – 7. oktober 2018

Visitatforedrag
Søndag 7. oktober 2018

1. Innledning

Å være kirke på vårt sted kan være en overskrift på oppsummeringa etter denne visitasen som har gått over tre sokn samtidig: Bygda Bratsberg med under 1000 medlemmer, Tempe-Leira som rommer både bygdestruktur og høyblokker, med ca. 6000 medlemmer, og Hoeggen sokn som med sine ca. 9000 medlemmer er et tett befolket område med blandet bosettingsstruktur. Geografisk sett et lite område, men bare medlemstallet i Den norske kirke i dette området er høyere enn innbyggertallet i 41 av fylkets 47 kommuner. Visitasområdet er sammensatt, og viser noe om rikdommen og mangfoldet i lokalsamfunnene der vi bor og hører til.

Noen tema er forskjellige fra visitaser i de små lokalsamfunnene, men jeg opplever at de viktige spørsmål for kirka er de samme: Hvordan kan vi best mulig være kirke på vårt sted? Hvordan kan kirkene enda bedre være med på å skape gode lokalsamfunn, være trygge rom og gode steder å møtes? Hvordan kan vi være med og skape gode møteplasser for gudstro, for fellesskap og møter mennesker imellom? For meg og de som har deltatt i *følget mitt*, prost i Strinda og Heimdal-Byåsen Nils Åge Aune og rådgiver for kultur og kommunikasjon, Magne Vik Bjørkøy, har det vært fint å bli tatt så åpent og godt imot.

Bispevisitasen er en gammel institusjon. I hundrevis av år har biskopene gjennomført disse systematiske besøkene i menighetene: og *sett* hvordan det står til med medarbeidere og menighet. Formålet med visitasene er å støtte, inspirere og veilede menigheter og ansatte, og synliggjøre kirkas nærvær i lokalsamfunnet. Visitasene er en del av biskopens kjernevirksomhet, og det viktigste biskopen gjør. Visitasen er en temperaturmåler på hvordan det står til lokalt. Den skal skape rom for å samtale om dagens situasjon om hvor og hvordan veien går videre for lokalmenighetene. Visitasen skal være med på å legge til rette for at kirka enda bedre kan fylle sin oppgave: å være en sammenheng hvor vi får del i Guds nåde og kjærlighet, tro og håp, frimodighet og glede.

En visitas er et stort prosjekt; planlegginga begynner lang tid i forveien, og det er mange som på ulikt vis har vært med på planlegging og forberedelse, informert, vært vertskap der vi har kommet på besøk, dekket bord og laget mat. Tusen takk til dere alle som har vært med å gjøre visitasen til en god opplevelse!

Tre sokn på en gang. Denne gangen er det viktig: Bakgrunnen for å legge en felles visitas til disse tre soknene, er arbeidet med soknestructurene i Trondheim, og visitasen er lagt i ett av områdene som en tid har ført samtaler om en mulig felles framtid. Det er løfterikt å se hvor respektfullt og åpent dere har møtt hverandre i disse samtalene! Tre sokn og fire kirker: Vi har hatt gudstjeneste i alle kirkene, nå sist i denne gamle, vakre Bratsberg kirke. Den ligger høyt og fritt i bygda, nyrenovert og fin, og gir sammen med menighetshuset mange muligheter for ulike samlinger. Variasjonen i dette området er en rikdom for menighetene. Noe av dette fikk vi møte i Leira kapell, hvor vi var på formiddagstreff på tirsdag, og gudstjeneste onsdag morgen. I det vel hundreårgamle bygget satt vi tett sammen i kirkestue-delen og fikk være med på kulturprogram, presentasjon av kapellets historie og gode samtaler over kaffen. Trofaste frivillige sørger for program og bevertning, og holder på denne måten sammen et viktig nettverk rundt kirkebygget og lokalsamfunnet. Stor takk til dere! Gravplassen rundt Leira kapell er nylig utvidet, og kapellet er mye brukt til gravferder. Mange kjenner gjennom dette en tilhørighet til kapellet og til stedet.

Den vakre, innholdsrike Hoeggen kirke stod ferdig i 1997. Foruten selve kirkerommet har den kirketorg, kontorer for ansatte og for menighetsarbeid i underetasjen. Her har vi også vært på morgengudstjeneste, - og fått en liten smak på å være med på babysang. Det drives et mangfoldig arbeid ut fra Hoeggenkirka, både for barn og for voksne, og det skapes ulike møteplasser for mennesker. Hoeggen har store muligheter for å nå mange. Noe av dette kommer jeg tilbake til seinere i denne oppsummeringa.

Tempe kirke ligger svært sentralt plassert, mellom store bygg nede ved Lerkendal. Her har ungdomsarbeidet KRIK – Kristen Idrettskontakt - funnet et sted å være med noen av sine samlinger, og før-kamp-på-Lerkendal-samlingene «Tempe(n) før kampen» har i mange år funnet sted i Tempe kirke. Vi har vært, eller skal innom begge disse. Møtet med engasjerte studenter på sosial-kveld i KRIK var inspirerende. KRIK takker for seg med å delta som medledere i konfirmantarbeidet- takk til dem for det!

Vi har også vært på besøk på «Brakka» til RBK. Lerkendal stadion er nærmeste nabo til Tempe kirke. Det har gjort inntrykk å se hvordan Rosenborg tenker om sin egen posisjon. Fotballaget og sportslige resultater er naturligvis hovedproduktet, men det er fint å oppleve bevisstheten om spillerutvikling, bedriftskultur og samfunnsrolle.

Gjennom disse små glimtene inn i disse tre soknenes virksomhet har jeg ønsket å vise litt av det mangfoldet som lever her: By og bygd, de som bor i barndomshjemmene eller på heimgården, de som har kommet flyttende hit fra andre deler av landet eller fra andre land: du vil finne alle her i dette området.

Både i Tempe og i Hoeggen sokn bor det mange studenter, bare i høst kom det 9000 nye studenter til Trondheim. Vi vet at ensomhet er en utfordring for mange studenter. Hvordan kan vi være med og ta vare på studentene våre, og skape gode og trygge rom å møtes i?

Noen av de sist ankomne fikk jeg møte på Trondheim Voksenopplæringscenter som nylig har flyttet inn på Tempe. Her får 1600 personer som er kommet til landet som flyktninger eller asylsøkere tilbud om grunnskole-undervisning. Jeg fikk møte voksne elever i en av klassene, og vi hadde en god samtale oss imellom. På spørsmål om hva de savnet eller ønsket seg, var det noen som måtte vedgå at de fremdeles syntes det var veldig kaldt her. Det klarer vi ikke å få gjort noe med, men de ga også klart uttrykk for at de savnet flere å *snakke norsk* med – og de ønsket seg *arbeid*. Vi vet at begge disse ønskene må oppfylles: å mestre språket og ha et arbeid å gå til er svært viktige faktorer for at livet skal være til å leve med. Særlig ønsket om å ha noen å snakke norsk med kan vi gjøre noe med! Det er bruk for mange frivillige som på denne måten kan være med og vise gjestfrihet, i ei tid da storsamfunnet er mer opptatt av å bygge murer enn av å åpne dører.

Å være kirke på vårt sted. I dette visitasområdet kan ikke det gjøres med samme oppskrift overalt. Det er bra. Det betyr at dere kan ha stor glede av variasjonen i arbeid drevet ut fra de ulike kirkene, og at det er mulig å samarbeide.

2. Rapporter og visitasfokus.

Til visitasen er det utarbeidet lokale rapporter om menighetenes virksomhet og rammevilkår. Sokneprestene Marianne Steinnes og Kjartan Bergslid har i samråd med menighetsrådene ført i pennen visitasberetninger for den kirkelige virksomheten i soknene. Fellesrådet v/kirkeverge Kjell Inge Nordgård har levert etatsrapport om kirker og kirkegårder og de lokale rammevilkår. Prost Nils Åge Aune har koordinert arbeidet med å forberede visitasen. Tusen takk til dere alle!

De lokale rapportene har vært utgangspunkt for arbeidet under visitasen. Rapportene vil være en del av visitasprotokollen, og slik være noe av grunnlaget for oppfølging etter visitasen. Rapportene har vært utgangspunkt for samtalene i rådene. Visitasens rapporter og program vil følge visitasprotokollen.

3. Møte med menighetsrådene

Jeg ser et stort engasjement for lokalkirken blant dere som er medlemmer i menighetsrådene. Det vil jeg understreke – og takke dere for.

I 2017 ba Nidaros bispedømmeråd og Kirkelig fellesråd i Trondheim menighetene om å starte arbeide i retning av færre og større sokn, og å vurdere om soknegrensene er oppdatert. Siden den gang har Bratsberg, Hoeggen og Tempe-Leira vært i samtaler om sammenslåing. I det siste har arbeidet blitt ytterligere konkret, det er opprettet et eget samrådsutvalg med medlemmer fra de tre menighetsrådene, og det er laget en modell for valg av et felles menighetsråd i 2019. I samtalene med dere opplever jeg en offensiv og positiv holdning til dette. Dere har trua, og dere ser mulighetene som ligger i å samordne virksomhet og ansatte. Et av de vellykkede eksemplene som ble presentert under møtet med menighetsrådene, var måten dere gikk sammen om felles gudstjenester hele sist sommer, fra friluftsgudstjenestene på Digre gård og ved Nidelven og gudstjenesterytmen annenhver søndag i Tempe kirke og Hoeggen kirke. Som et av menighetsrådsmedlemmene sa i møtet «Det var bedre å være 50 enn å være 15...». Dette lover godt for videre samarbeid. Samtidig er det viktig at menighetene klarer å bevare sin egenart gjennom sammenslåingsprosessen. Demografi, kultur og historie varierer, det kan utgjøre et spennende og stimulerende spenn. Hver av menighetene har sin egenart, og kirkebygg som er egnet til ulike formål. Dette er en betydelig ressurs inn i et felles landskap.

Rådernes arbeid og utfordringer for øvrig er beskrevet i visitasens rapporter og gir refleksjoner om det å være kirke i både by og bygd. I et begrenset geografisk område, spenner disse tre soknene fra urban asfalt til gule kornåkre. Menighetenes engasjement blir tilsvarende bredt; fra babysang via student-KRIK og kunstsamtaler, til tradisjonsgudstjenester og formiddagstreff.

Fra rapportene og fra møtene med menighetsrådene ønsker jeg for øvrig å stanse ved noen temaer:

- Det er et stort engasjement for gudstjenesten og for å etablere trygge og attraktive fellesskap. Menighetene er kreative i forhold til å variere gudstjenestetrykket. I Hoeggen er barnealter, Ten-sing og «Kor Artig» med på å inkludere mange i gudstjenestefeiringen. I Tempe samarbeider menigheten med studentene i Kristen Idrettskontakt (KRIK) - og har også kirkekaffe etter hver gudstjeneste. Menigheten i Bratsberg satser på sin side på å finpusse faste og tradisjonsrike temagudstjenester, gjerne sammen med lokalt skolekorps eller bygdekvinnelag. Jeg vil oppfordre prost, sokneprester, menighetsråd og kirkeverge til å fortsette samtalen om hvordan gudstjenesten kan feires. Form, tid, sted, fordeling, profilering av menighetene; alt dette må dere gjerne prøve dere fram på! Dette arbeidet må ha en ydmyk tilnærming. Kirken må forholde seg til at folk er mer selektive enn før. Som kommentator Åste Dokka skriver i Vårt Land 27.09: «Stadig færre spør seg om de er gode nok for kirka. De spør seg heller om kirka er *god nok for dem.*»
- Mange i visitasområdet velger fremdeles kirken til de store ritualene i livet. Men rapportene fra rådene viser at det er ulikt hvor mange som velger sin egen sognekirke til disse begivenhetene. I Hoeggen sokn ble 68 personer gravlagt i 2017, men bare åtte av dem i soknekirken. I Tempe-Leira og Bratsberg forteller mange som kommer til dåpssamtale at de velger kirke der det er ledig i forhold til den dato som passer for dem. I en by hvor avstanden mellom kirkene er små, og tilbudene mange, er det naturlig at variasjonene er større. Jeg ønsker å utfordre dere til å legge så mye som mulig til rette for at det skal være naturlig å velge den lokale kirken til dåp, konfirmasjon, bryllup eller gravferd. Det innebærer at menighetene må spørre seg om de er fleksible nok i forhold til f.eks tidspunkt og logistikk. I Hoeggen, hvor det ikke er egen gravplass i nærheten av kirka, vil det nok fortsette å være et lavt antall som velger denne som gravferdskirke. Desto viktigere å være fleksibel de få gangene den blir etterspurt som gravferdskirke.
- En annen utfordring som vi nå møter, er endringene i Folkeregisterloven: Fra 1. oktober i år, får ikke lenger Den norske kirke fødselsmeldinger fra Folkeregisteret. Vi har med andre ord ikke lenger oversikt over nyfødte medlemmer, og vi har ikke samme mulighet som før til å kontakte nybakte foreldre direkte, med invitasjon til dåp. Det betyr at dåpen må profileres og annonseres langt mer

offensivt, og potensielle dåpsforeldre må inviteres på andre flater enn før. Igjen blir det viktig å legge praktisk til rette for å møte de behov dåpsfamiliene har, og være på tilbudssida overfor de som henvender seg om dåp.

- Menighetsrådene forteller om lokalsamfunn med stor utskifting. Mange flytter til og fra. I Tempe-området leies en stor del av boligene ut til studenter, og bygging av nye studentboliger er på trappene. I Bratsberg har mange nye flyttet til bygda, og det er en utfordring å få kontakt og skape eierskap og dugnadsånd blant de som ikke har den samme relasjon og forankring som de som har bodd der i mange generasjoner. Hvordan fornyer vi gode fellesskap ?
Dette er utfordringer man må forholde seg til i bydelssokn. Mennesker er mindre sted- og menighetsbundne enn før, og det er generelt en økende mobilitet i samfunnet. Noen av KRIK-studentene som fyller Tempe kirke hver tirsdag kveld, blir ungdomsledere i menigheten, men de aller fleste går i andre menigheter på andre dager. De velger ut fra egne preferanser fremfor å velge ut fra geografi. Mange av dem vi snakket med under møtet med student-KRIK i Tempe kirke, fortalte at de ellers gikk i sentrumsmenigheter som Salt eller Salem. Vi kan ikke snu denne trenden. Jeg vil oppfordre dere til å møte den med å blankpusse profilen som menigheter, slik at dere fremstår som tydelige alternativ. Og vi kan fortsette å dyrke fellesskap og eierskap, slik at enda flere opplever menighetene som et «hjem».
- Det er en utfordring å finne konstruktive kommunikasjonskanaler i bydelene. Hvordan skal vi klare å nå ut til lokalsamfunn som orienterer seg så mye bredere enn soknegrensene? I beretningene forteller menighetsrådene at de ikke lengre har menighetsblad. Tempe la ned sitt i året som gikk, Hoeggen deler ut informasjonsfolderen «Høyt og lavt» to ganger i året. For øvrig skriver menighetene at man kommuniserer via internett og Facebook.
Det er viktig å fortsette arbeidet med å finne gode kanaler og bygge plattformer for formidling og dialog. Jeg vil utfordre dere til å jobbe videre med det digitale uttrykket. Kanskje er neste skritt å lage noen nettreportasjer om det som skjer i menigheten, eller å bruke plassen i egne eller andre mediekanaler til å ytre seg i trosspørsmål eller samfunnsdebatt?
Ofte består likevel den beste profileringen av å dyrke gode relasjoner og bygge nettverk. Det kan være gjennom Åpen barnehage og Babysang, Suppe&Samtale – eller ved å inkludere bygdekvinnelag og musikkorps i menighetsaktivitetene.
Forvaltning av kirker og menigheter beskrives som solid. Menighetsforvalter Anne Marit Bjørklid har i mange år vært knutepunkt i begge menighetene, og det er lett å oppdage at kirkene er godt ivaretatt av kirketjenerne Ingunn Walle i Tempe-Leira og Bratsberg og Eivind Rindal i Hoeggen. Takk til dere!

Et midtnorsk karaktertrekk er «Trønderkulturens kollektive fromhets- og trosuttrykk». Vi tror ikke bare én og én, men også sammen, innenfor et fellesskap. Livene våre er alltid samliv - på ulikt vis og på ulike arenaer – både i kirken og i samfunnet, i idrettslaget, i familien og nabolaget, i de sammenhengene vi utfolder våre interesser og engasjerer oss.

Flere av medlemmene i menighetsrådene deres påpeker viktigheten av å utvikle gode fellesskap. Hoeggen menighetsråd arbeider for tiden med en strategi som har arbeidstittelen «Flere inn i fellesskapet». Dette har jeg lyst til å anerkjenne – og samtidig utfordre alle menighetene til å jobbe videre med. Skal vi invitere folk inn til kirken, må vi ha noen som kan ta dem godt imot, de må oppleve at «her er det godt å være». Slik kan vi skape enda tryggere og attraktive menigheter og gudstjenestefeiringer.

I Trøndelag er kristen tro i mange sammenhenger lettere gjort enn sagt. Dette praktiske og lavmælte trosuttrykket er bærer av en kjærlighet og tilhørighet som sitter dypt. Det ligger mye ekte tro og kjærlighet gjemt i praktisk arbeid. Denne måten å uttrykke sin tro og tilhørighet på – mer preget av handling enn av

ord, må anerkjennes som «tro god nok,» - som en kristen trospraksis. Dette er folkekirkas dyreste skatt. Tro med ulike uttrykk, ulike hjertebarn og ulikt engasjement. Høy himmel. Åpne dører. Kirke av og for alle.

4. Møte med de ansatte

Møte med de ansatte er et av visitasens viktigste møter. De ansatte er menighetens viktigste ressurs som må tas godt vare på og gis gode rammer. Det er viktig å strekke seg langt og legge best mulig til rette for gode arbeidsforhold og gode tjenester.

Etter å ha møtt de ansatte i Hoeggen, Bratsberg, Tempe-Leira, sitter jeg igjen med et inntrykk av at menighetene har gode, engasjerte og særdeles kompetente medarbeidere. Det har vært så fint å høre på den sterke motivasjonen og dype kjærligheten til tjenesten og til kirken. Alle er bevisst at de arbeider i tett kontakt med mennesker i sårbare livsfaser. De ønsker å fremstå ærlige, jordnære og realistiske - og de uttrykker glede og entusiasme over å være kirkelig medarbeider.

Jeg har spesielt lyst til å anerkjenne den omstillingsviljen og omstillingsevnen som stabene har vist den siste tiden:

- I Tempe-Leira og Bratsberg ble den ene av to prestestillinger stående ubesatt og deretter «lagt på is» i 2017. Det betyr at presteressursen i disse to soknene gikk fra to til én. I Hoeggen gikk kapellannen over i en annen prestestilling tidligere i år. Etter dette har presteressursene blitt omfordelt, og det er ansatt en ny kapellan som skal fungere i alle tre sokn. Denne kapellannen vil være på plass på nyåret.
- Trosopplæring og diakoni har blitt mer og mer samkjørt. Disse endringene har de ansatte gått offensivt inn i, med fokus på å gi et best mulig tilbud.

Gode relasjoner er viktig både innad i stabene og utad i lokalsamfunnet. Slik bidrar alle ansatte hver på sin måte til at kirka har et godt omdømme. De ansatte i Hoeggen, Bratsberg og Tempe-Leira gir uttrykk for en sterk lagfølelse, og at de står skulder ved skulder i arbeidet. Arbeidsmiljøet er godt, men de understreker samtidig at arbeidet med å styrke relasjonene må holdes høyt. Som én av de ansatte sier: «Godt arbeidsmiljø er ferskvare».

I stab og menighet er god kommunikasjon, gjensidig informasjon og gjennomsiktighet grunnleggende for godt medarbeiderskap. Regelmessige møtepunkter for alle som arbeider sammen, er derfor viktig sammen med den årlige medarbeidersamtale som alle ansatte skal ha med sin daglige leder

5. Trosopplæring og undervisning

Det er etablert et godt samarbeid om trosopplæring og undervisning i de tre soknene. Kateket og menighetspedagoger jobber godt sammen om aktiviteter og tiltak. Det har vært velsignet godt å se hvordan trosopplæringstiltakene møter barn og unge, men også deres foreldre. Jeg fikk selv delta på babysang i Hoeggen; her var det god kjemi og tett kontakt - og menighetspedagog Elisabeth Lund ga en enkel, naturlig og relevant forkynnelse om Guds kjærlighet.

For øvrig vil jeg benytte anledningen til å trekke frem kateket Katri Sundvall-Falck sin innsats for å presentere et felles, nytt og moderne konfirmasjonsopplegg for alle tre soknene. I løpet av kort tid gikk hun fra å være kateket i Hoeggen til å ha samme jobb for både Hoeggen, Bratsberg og Tempe-Leira. Den utfordringen har hun brukt til utvikle et samordnet tilbud til alle konfirmanter, som gir dem mulighet til å velge fordypning i ulike grupper; KRIK, friluft, tensing, trosopplæring, rettfærdighet, diakoni og tro- og film. Dette er for meg et skoleeksempel på hvordan vi kan blankpusse profil og tilbud – og samtidig møte en utfordrende ressursituasjon. Jeg vil også berømme menighetspedagog Unni Sørheim for det gode arbeidet som gjøres i forhold til konfirmantene i området.

Takk også til Eli Johanne Sørli Eiksund som er leder for Spiren og Hoeggen åpen Barnehage. Jeg ser at dette er et populært tilbud og en viktig brobygger inn i lokalsamfunnet.

Samarbeid om trosopplæring og undervisning mellom de tre soknene, gir igjen mulighet til å utnytte hverandres fortrinn. Et eksempel er *Tårnagent-dagen* som er et tilbud til tredjeklassingene i alle soknene. Dette gjennomføres i Bratsberg kirke, for der finnes et godt gammeldags kirketårn, tydelig egnet for opplegget.

6. Samarbeid kirke – skole

Besøket på Sunnland ungdomsskole var et av høydepunktene under visitasen. At flagget var heist for anledningen, ga et første signal om at biskopen og kirken var velkommen. I møte med klasse 10c ble jeg utfordret på viktige problemstillinger om tvil og tro. «Har du noen gang tvilt?», «Hva betyr Halleluja?», «Hva tenker du om homofili?» og «Hvordan snakker du med de som tror annerledes?» var noen av de mange spørsmålene som kom. Det ble en givende og lærerik samtale for oss alle.

Vi benyttet også besøket til en åpenhjertig samtale med skolepersonalet om samarbeidet mellom kirke og skole. Den har jeg lyst til å takke for. Det er viktig å tilby vår fagkompetanse på religion og livssyn, etikk og verdispørsmål. I et livssynmangfoldig og et livssynsåpent samfunn er det avgjørende at vi har god kunnskap om hverandres dypeste identitet og verdier slik at vi kan møte hverandre med respekt og unngå utilsiktede krenkelser. Samtidig må kirken kunne vise frem hele sitt spekter, også vår tro og gudstjenestefeiring.

Skolegudstjenester er et eksempel på hvordan kirken kan tilby et blick inn i moderne trospraksis. Det er godt å se at de fleste skolene i visitasområdet deltar på julegudstjenester. Jeg vil oppfordre de ansatte og frivillige i menighetene til å fortsette relasjonsbygging og tilbud - i respekt og ydmykhet – slik at skolegudstjeneste kan bli en mulighet for alle elevene i området.

I møte med bystyrepolitikere og kommunaldirektører, ga flere av dem uttrykk for at ordningen med skolegudstjenester, valgfrihet og alternative tilbud fungerer godt flere steder. Det ble samtidig gitt uttrykk for et klart ønske om et godt skole-kirke-samarbeid.

7. Kirkemusikk og kulturengasjement

I visitasen har vi både møtt gode kulturaktører og flotte musikalske krefter. Menighetene har særdeles dyktige kirkemusikere. Både Øystein Løvli i Tempe-Leira og Bratsberg og Oddrun Bølset i Hoeggen har et bredt nedslagsfelt - og samtidig bidrar de til et høyt nivå på salmesang og liturgi. Kantorene forteller også om tydelige konsertsatsinger i kirkene. Julekonsertene i Hoeggen kirke og Leira kapell er eksempler på sterke tradisjoner med høyt kunstnerisk nivå. Tilbakemeldingene i nærområdet går gjerne på at dette er «årets høydepunkt».

Under visitasen ble jeg invitert til bygdekveld i Bratsberghallen. Her fikk jeg et godt innblikk i det brede kulturarbeidet som drives i denne bygda. Det var sterkt å oppleve hvordan kor og korps underholdt og hvordan ulike lag og foreninger uttrykte et sterkt ønske om å bidra til bygdekulturen. Jeg vil spesielt takke menighetsråd og lokalsamfunn i Bratsberg for den gaven som bygdekvelden ble.

Det er også grunn til å anerkjenne det omfattende korarbeidet i Hoeggen, med Hoeggen Vocale, Kor Artig, Lightning Ten Sing, Spontankoret og Mini- og barnegospel. Her er mange flotte frivillige i sving, og menighetsrådet har også ansatt Inga Haugsvær som dirigent av tensingkoret. Takk til alle dere som driver et viktig og inkluderende korarbeid.

8. Diakoni og institusjonstjeneste

I kommuner som tar imot og bosetter flyktninger, utfordres kirkas diakonale raushet og våkenhet. Trondheim er naturlig nok en stor aktør på dette feltet, og spesielt for Tempe og Hoeggen fører det med seg diakonale utfordringer. I besøket ved Trondheim voksenopplæringscenter (TroVo) fikk vi se og erfare både behovet og potensialet for at menighetenes ansatte og frivillige kan bidra. Her kan vi være kirke og gjøre en forskjell, i dialogarbeid og språkhjelp - og som en lokal trosaktør. Jeg vil utfordre dere til å arbeide videre med dette.

Det har for øvrig vært en stor glede å se hvordan menighetene har et ønske om å engasjere og være til stede. Hyggetreffene på kirkestua i Bratsberg, Leira kapell, Hoeggen kirke eller Tempe HVS er eksempel på hvordan kirken er tydelig tilstede blant de eldre i området. Koret «Kor Artig» for mennesker med funksjonshemming, med øvelser i Hoeggen kirke, er både et musikalsk og diakonalt tiltak. Det har stor betydning for kormedlemmene, og beskrives også som et inspirerende innslag i menighet og gudstjenesteliv.

Diakonene Heide Thorsen i Hoeggen og Inger Johanne Kristiseter i Tempe-Leira og Bratsberg jobber godt og stadig mer i fellesskap. De er begge del av det byovergripende sorgarbeidet, og i år planlegger de et felles arrangement i Leira kapell på Allehelgensaften. Dette er områder hvor kirken forvalter en betydelig kompetanse, og møtet med de kommunale myndigheter bekrefter at denne er etterspurt i lokalsamfunnet.

9. Møte med fellesrådene og kommunene

I møte med fellesråd og kommuneledelse registrerer vi med stor tilfredshet de gode relasjonene som preger samarbeidet mellom kirka og kommunen i Trondheim. Jeg opplever en gjensidig respekt for ulike oppgaver og ansvar, og både kirkevergen og ordføreren gir uttrykk for at man står sammen for å skape gode lokalsamfunn.

Økonomien i Kirkelig fellesråd i Trondheim (KfiT) beskrives som god og i balanse, og fellesrådet har nå ressurser som gjør det mulig å gjennomføre omstilling eller nysatsinger.

I Trondheim kommune har det vært en tydelig kirkepolitisk debatt de siste årene, og jeg opplever at byens politikere er genuint interessert i å sikre kirkens aktivitet og bidrag. Ikke minst har det gitt seg utslag i en tydelig satsing på diakoner i alle bydeler. KfiT har på sin side lagt ned et stort arbeid i å etablere faggrupper og sikre nødvendig kompetanseutvikling, slik at tjenesten som tilbys er oppdatert og av høy klasse. Jeg vil anerkjenne den tydelige fagsatsingen fellesrådet gjør. Den er viktig for kirkens innhold, tilbud og omdømme, for våre ansatte og for de som bruker kirkens tjenester og deltar i menighetens aktiviteter.

Arbeidet med en ny soknestruktur i Trondheim har jeg nevnt allerede. Møtene med fellesråd og kommuneledelse gir trygghet for at dette er på et godt spor og at sammenslåingsprosessene gjennomføres grundig og i fornuftig tempo. Politikerne fra formannskapet berømmer arbeidet, og erfaringene fra møte med ansatte og menighetsrådsmedlemmer i Hoeggen, Bratsberg og Tempe-Leira bekrefter inntrykket av gode prosesser.

Kirkas oppdrag er å være folkekirke – en bekjennende, åpen, tjenende og misjonerende kirke -over alt og for alle. Det er viktig å understreke at Den norske kirke er mer «kommunekirke» enn «statskirke»: Relasjonen til kommunen berøres ikke av at båndene til staten er løst etter 1.1.2017. Da er det snarere slik at relasjonen til kommunen må styrkes. Det har jeg opplevd sterk vilje til både fra kommunen og fra kirkas folk. Vi skal og må stå sammen om å bygge gode lokalsamfunn hvor kirka skal være til stede både med fotfeste og nåde, med håp og himmel.

Til slutt: TAKK.

Takk for gjestfrihet og varm mottakelse overalt! Takk til sokneprestene Marianne Steinnes og Kjartan Bergslid, til kirkeverge i Trondheim Kjell Inge Nordgård og til Trondheim kommune ved ordfører Rita Ottervik.

Og sist, men ikke minst: takk til prost Nils Åge Aune og rådgiver Magne Vik Bjørkøy for konstruktivt og godt arbeid og medarbeiderskap!

Gud velsigne Hoeggen, Bratsberg og Tempe-Leira menigheter!